

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIII.

Jún

2020

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 6

Kristovo Telo a Krv

Po skončení veľkonočného obdobia si liturgickými sláveniami pripomíname veľké tajomstvá našej viery. Okrem tajomstva Najsvätejšej Trojice je to aj tajomstvo Ježišovej reálnej prítomnosti v eucharistii pod spôsobmi chleba a vína.

Slávnosťou Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi oslavujeme dar, ktorý nám Pán Ježiš odovzdal skrze apoštolov pri Poslednej večeri, keď povedal: Vezmite a jedzte, toto je moje telo... Vezmite a pite, toto je kalich mojej krvi... Toto robte na moju pamiatku.

Pri každej jednej sv. omši sa chlieb a víno premieňa na telo a krv Božieho Syna Ježiša Krista, nielen aby sa nám dal za duchovný pokrm a posilu, ale aj aby bol medzi nami prítomní a mohli sme sa s ním stretávať a vzdávať mu poklonu, ktorá mu patrí.

Pandémia koronavírusu ovplyvnila aj náš duchovný život. Verejné sv. omše boli najprv zakázané, po uvoľnení opatrení boli opäť povolené, ale s citelnými obmedzeniami a opa-

treniami. Jedným z nich je aj podávanie svätého prijímania na ruku. Rozhodnutie Konferencie biskupov Slovenska vyvolalo mnohé otázky aj diskusie odporcov a zástancov.

Súčasťou praxe Cirkvi je nielen prijímanie Eucharistie do úst, ale aj prijímanie Eucharistie do rúk. Sekretár Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí podčiarkol, že o jednom spôsobe prijímania nemáme uvažovať ako o „lepšom“ a druhom ako o „horšom“. Prijímanie Eucharistie do rúk nespôsobuje jej zneuctenie, znesvätenie, ani profanáciu.

KBS vydala dočasné rozhodnutie o prijímaní eucharistie do rúk. Nemienila tým a zatiaľ ani nemieni meniť zaužívanú pastoračnú prax. Biskupi ním, po porade s lekármi a epidemiológmi, urgentne odpovedali na nebezpečenstvo šírenia koronavírusu. Podľa odborníkov je pri podávaní svätého prijímania na ruku omnoho menšie nebezpečenstvo prenosu vírusu.

(pokračovanie na strane 2)

Kristovo telo a krv

(pokračovanie zo strany 1)

Veriaci teda majú v súčasnej situácii prijímať sväté prijímanie tak, že predložia ruky spojené vo výške hrude. Kňaz položí Eucharistiu na otvorenú dlaň veriaceho, a ten si ju sám druhou rukou vloží do úst pred kňazom. Eucharistia je veľkým ta-

jomstvom viery. V premenenej hostii, v kúsku chleba, je prítomný celý Kristus svojím telom, krvou, dušou i božstvom. Prítomný je nie len v každej jednej hostii, ale v každej jednej omrvinke, aj tej najmenšej. Preto sa používajú pri sv. prijímaní patény, nielen aby hostia nepadla na zem, ale aj preto, aby prípadné omrvinky nepadli na zem. Preto sa miska a kalich po sv. prijímaní purifikujú – umývajú vodou, aby Pán Ježiš prítomný vo zvyšných omrvinkách premeneného chleba a kvapkách premeneného vína, nebol niekam vyhodný a tak zneuctený, ale dôstojne prijatý kňazom. Majme teda náležitú úctu k nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi prítomnému v eucharistii, klaňajme sa mu v bohostánkoch našich chrámov, kde prebýva dňom i nocou, dôstojne ho prijímajme, v tomto čase aj do rúk, ak by niekomu ostala na ruke omrvinka, nech ju nestrasie na zem, ale nech aj ju prijme. Nech je nám duchovným pokrmom na našej pozemskej púti do nebeského kráľovstva.

Peter Škultéty

Sv. Hieronym - Učenie

Drahí bratia a sestry, pokračujeme dnes s prezentáciou postavy svätého Hieronyma.

Ako sme o ňom povedali minulú stredu, venoval celých svoj život štúdiu Biblie, a môj predchodca pápež Benedikt XV. ho označil za „významného učiteľa interpretácie Svätého písma“. Hieronym kládol dôraz na radosť a dôležitosť oboznámenia sa s biblickými textami: „*Nezdá sa Ti, že už tu na zemi bývaš v nebeskom kráľovstve, keď s týmito textami žiješ, medituješ ich a keď nepoznáš nič iné a nič iné ani nehľadáš?*“ Viest dialóg s Bohom, s jeho Slovom totiž v istom zmysle sprítomňuje nebo, teda Boha. Dôverne sa s týkať s biblickými textami, najmä Novým zákonom, je pre veriaceho podstatné, pretože „*Nepoznať Písmo, znamená nepoznať Krista*“, ako znie jeho známy výrok, ktorý citoval 2. vatikánsky koncil v konštitúcii *Dei Verbum*. Bol vskutku „Zamilovaný“ do Božieho Slova a kládol si otázku: „*Ako by sa dalo žiť bez poznania Písma, skrze ktoré sa dochádza k poznaniu samotného Krista, ktorý je životom veriacich?*“. Biblia - nástroj, „*ktorým Boh každý deň hovorí k veriacim*“ - sa stáva podnetom a zdrojom kresťanského života každému a vo všetkých situáciách. Čítať Písmo znamená hovoriť s Bohom: „*Ak sa modlíš*“ píše jednej mladej rímskej šľachtickej „*hovoríš so Zlenichom, ak čítaš, hovorí k Tebe On*“. Štúdiom a meditáciou Písma robí človeka múdrou a vyrovnaným. K hlbšiemu preniknutiu do Božieho Slova je zaiste potrebná trvalá a opakovaná dôvernosť. Hieronym to odporúča kňazovi Nepotianovi takto: „*Čítaj veľmi často božské Písma, ba ani neodkladaj Svätú knihu z rúk. Tu sa nauč to, čomu máš vyučovať.*“ Rímskej pani menom Leta dával k výchove jej dcére tieto rady: „*Uisti sa, že študuje každý deň nejakú časť Písma. Po modlitbe, nech nasleduje čítanie, a po čítaní modlitba. Nech namiesto šperkov a šiat miluje božské knihy.*“ Meditáciou a poznávaním Písem sa „*nadobúda duševná rovnováha*“. Len hlboký duch modlitby a pomoc Ducha

Svätého nás môžu priviesť k porozumeniu Bible: „*Pri interpretácii Svätého písma vždy potrebujeme pomoc Ducha Svätého*“. Vrúcna láska k Písmu teda prestupovala celým Hieronymovým životom; láska, ktorú sa ustavične snažil prebúdzat' aj vo veriacich. Jednej svojej duchovnej dcére odporučal: „*Miluj Písmo sväté a múdrosť bude milovať teba, miluj ho nežne a bude ťa strážiť, váž si ho a dostane sa ti jeho nehy. Kiež ti je ako tvoje náhrdelníky a tvoje náušnice*“. A tiež: „*Miluj znalosť Písma a nie neresti tela*“. Hieronymovým základným metodickým kritériom interpretácie Písma bol súlad s učiteľským úradom Cirkvi. Nikdy nemôžeme čítať Písmo sami. Narazíme na mnoho zatvorených dverí a ľahko sklzneme do omylu. Biblia bola písaná Božím ľudom a pre Boží ľud z inšpirácie Ducha Svätého. Iba v spoločenstve s Božím ľudom môžeme ako „my“ Božích detí skutočne pristúpiť k jadrú pravdy, ktorú nám chce povedať Boh. Autentická interpretácia Bible musela byť podľa Hieronyma vždy v harmonickom súlade s vierou Katolíckej Cirkvi. Nejedná sa o požiadavku, ktorá by bola uložená tejto Knihe zvonku. Sama táto Kniha je hlasom putujúceho Božieho ľudu a iba vo viere tohto ľudu sa nachádzame v tej správnej tónine, aby sme rozumeli Svätému Písmu. Hieronym preto pripomínal: „*Zostávaj pevne primknutý k tradičnej náuke, v ktorej si bol vyučený, aby si mohol povzbudzovať podľa zdravej náuky a potierať tých, ktorí jej protirečia*“. Práve vzhľadom na to, že Ježiš Kristus založil svoju Cirkev na Petrovi - usudzoval Hieronym - musí každý kresťan byť v spoločenstve „*s katedrou svätého Petra. Viem, že cirkev je vybudovaná na tejto skale*“. A v dôsledku toho bez okolov vyhlasuje: „*Som v spoločenstve s kýmkoľvek, kto je zjednotený s katedrou svätého Petra*“. Hieronym očividne nezabúdala ani na etický aspekt. Často poukazoval na povinnosť zhody ži-

vota s božím Slovom. Iba ak ho žijeme, nachádzame tiež schopnosť mu rozumieť. Táto zhoda je pre každého kresťana neodmysliteľná, a najmä pre kazateľa, aby ho jeho činy, keby boli v rozpore s jeho kázňami, neprivedli do rozpakov. Hieronym nabáda kňaza Nepotiana takto: „*Nech tvoje skutky nepoprú tvoje slová, aby sa nestalo, keď budeš kázať v kostole, že si niekto v duchu povie: "Prečo teda práve ty tak nekonáš?" Vskutku roztomilý je učiteľ, ktorý s plným žalúdkom, obsérne pojednáva o pôste; aj lupič môže pranierovať lakomosť, ale v Kristovom kňazovi musí panovať zhoda medzi myslou a slovom*“. V inom svojom liste Hieronym zdôrazňuje: „*Zahanbený je ten, ktorého odsudzuje vlastné svedomie, hoci jeho náuka je skvelá*“. Stále v tom istom kontexte zhody potom podotýka: evanjelium musí byť preložené do skutkov naozajstnej lásky, pretože v každej ľudskej bytosti je prítomná samotná osoba Krista. Hieronym radí napr. presbyterovi Pavlínovi, ktorý sa potom stal biskupom v Nole a svätým: „*Pravým Kristovým chrámom je duša veriaceho: okrášli tento svätostánok, ozdob ho, zlož v ňom svoje dary a prijmeš Krista. Prečo zdoibiť steny drahocennými kameňmi, keď Kristus umiera od hladu v osobe chudobného?*“. A Hieronym konkretizuje: je potrebné „*šatiť Krista v chudobných, navštevovať ho v trpiacich, sýtiť ho v hladujúcich, dať mu príbytok v bezdomovcoch*“. Láska ku Kristovi, živená štúdiom a meditáciou, nám dá prekonať každú ťažkosť: „*Milujme aj my Ježiša Krista, vždy hľadajme jednotu s ním: potom sa nám bude zdať ľahké aj to, čo je ťažké*“. Hieronym, ktorého Prosper z Akvitánie nazval „*príkladom správania a učiteľom ľudského rodu*“, nám zanechal tiež bohatú a rozmanitú náuku kresťanského asketizmu. Pripomína, že odvážna snaha o dokonalosť vyžaduje stálu bdelosť, časté, hoci rozvážne a umiernené umŕtvovanie,

ustavičnú intelektuálnu či manuálnu prácu, aby sa predišlo záhaľke, a najmä poslušnosť Bohu: „Nič sa nepáči Bohu tak ako poslušnosť, ktorá je najznamenitejšiou a jedinečnou čnosťou“. Súčasťou cesty askézy sa môže stať tiež praktizovanie púťí. Hieronym dal impulz najmä púťam do Svätej zeme, kde boli mnohí pútnici prijímaní a hostení v domoch, ktoré boli vybudované vedľa kláštora v Betleheme vďaka veľkodušnosti vznešenej pani Pavly, Hieronymovej duchovnej dcéry. Nakoniec nemožno prejsť mlčaním prínos, ktorý zanechal Hieronym na poli kresťanskej pedagogiky. Navrhuje formovať „dušu, ktorá sa má stať Pánovým chrámom“, „cenným drahokamom“ v očiach Boha. S hlbokou intuíciou radil, aby bola chránená pred zlom a hriešnymi príležitosťami, vystríhaním sa dvojakých a rozmarných známostí. Nabáda predovšetkým rodičov, aby vytvárali okolo svojich detí pokojné a radostné prostredie, podnecovali ich k štúdiu a k práci chválou aj súťaživosťou, povzbudzovali ich k prekonávaniu ťažkostí, utvrďovali ich v dobrých návykoch a chránili pred osvojovaním si tých zlých, pretože ako píše s uvedením citácie výroku Publilia Syra, ktorý poznal zo školy: „Ťažko dokážeš odstrániť tie veci, ktoré si s pokojom osvojuješ“. Rodičia sú hlavnými vychovávateľmi detí, prvými učiteľmi života. Veľmi jasne Hieronym kladie na srdce matke jedného dievčaťa a s odkazom k jej otcovi, pričom vyjadruje akoby základnú požiadavku každého ľudského tvora, ktorý sa rodí k životu: „Nech v tebe nachádza svoju učiteľku a jej neskúsené detstvo nech na teba hľadá s obdivom. Nech ani v tebe, ani vo svojom otcovi nikdy nevidí postoje, ktorých napodobňovanie vedie k hriechu. Pamätajte na to, že ju môžete vychovať skôr príkladom ako slovami“. Medzi hlavnými Hieronymovými intuíciami ako pedagóga treba poukázať na dôležitosť, ktorú prikladal zdravej

a ucelenej výchove už od najútlejšieho detstva, výnimočnej zodpovednosti, ktorá rodičom prináleží, naliehavosti serióznej mravnej a náboženskej formácie a požiadavke štúdia, aby bola ľudská formácia úplná. Ďalším aspektom, ktorý bol v staroveku dosť zanedbávaný, ale ktorý náš autor považoval za veľmi dôležitý, bola podpora žien, ktorým priznával právo na úplnú formáciu: ľudskú, školskú, náboženskú a profesijnú. Práve dnes vidíme ako výchova osobnosti v jej celistvosti, výchova k zodpovednosti pred Bohom a pred ľuďmi sú tou pravou podmienkou každého pokroku, každého mieru a každého zmierenia a odstránenia násilia. Výchova pred Bohom a pred ľuďmi. Sväté písmo nám ponúka sprievodcu touto výchovou a tým i pravým humanizmom. Nemôžeme zakončiť tieto zbežné poznámky o veľkom cirkevnom otcovi bez zmienky o účinnom prínose, ktorý poskytol uchovaním platných a pozitívnych prvkov hebrejskej, gréckej a rímskej kul-

túry v rodiacej sa kresťanskej civilizácii. Hieronym uznal a osvojil si umelecké hodnoty, bohatstvo citov a harmóniu obrazov, ktoré sa vyskytujú u klasikov a vychovávajú srdce i fantáziu k ušľachtilému cíteniu. Do stredu svojho života a svojej činnosti položil predovšetkým Božie Slovo, ktoré ukazuje človeku chodníky života a zjavuje mu tajomstvá svätosti. Za to všetko mu práve v dnešnej dobe nemôžeme nebyť hlboko vdáční.

pápež Benedikta XVI.
Generálna audiencia 14.11.2007

Modlitba

Pane, dobrý Bože, obraciame sa k tebe v našej tiesni. Priznávame nielen svoju obmedzenosť, ale aj bezmocnosť. Vraciame sa k tebe a vyznávame, že ty si všemohúci. Ty jediný si Pán. Len tebe patrí všetka moc a sláva. Pokorne a so zahanbenou tvárou priznávame, že sme boli príliš upriamení na svoje práva a nároky, hľadali sme príjemnosť a pohodlie, zábavu či adrenalín, nedbali sme na druhých, ani na teba a tvoj poriadok. K prírode sme boli bezohľadní a chceli sme stále viac. Cestovaním za krásami sme znečistili vzduch i more. Svojou bezohľadnosťou sme nakopili hory odpadkov. Svojou chamtivosťou sme zamorili polia pesticídmi, vody antibiotikami, hormónmi a antikoncepciou, správali sme sa ako páni sveta a vládcovia stvorenstva, upravovali sme si zákony i pravidlá myslenia. Prestal si byť pre nás istotou, keďže je všetko relatívne a absolútne je už len naše naduté ja. Z toho potom pramenia mnohé naše konflikty. Vo svojej zaslepenosti sme nedokázali čítať znamenia. Hlásatelia radostne oznamovali, že zase bude svietiť slniečko. Väčšine nevadilo, že vysychajú stromy a množia sa myši, že v krajinách bez dažďa je hlad a ľudia utekajú za chlebom. Iní utekajú pred vojnou, ktorá je

tu vlastne len preto, aby mal niekto väčší zisk, vplyv a moc, aby bol odbyt zbraní a niekde inde mali slušní ľudia prácu. Peniaze a zisk sa nám stali najvyšším bohom, ktorému sme obetovali spravodlivosť a právo i biedu chudákov v rozvojných krajinách. Šťastie jednotlivcov sme stavali vyššie než zodpovednosť, chvíľkové pocity nad vernosť manželským sľubom, práva dospelých nad právo detí na lásku oboch rodičov, na istotu domova a zdravé morálne životné prostredie, pretože sme sa nedokázali zriecť zlého príkladu. Sebeckto nám zabránilo žiť pre ďalšiu generáciu, miliónom počatých detí sme nedovolili narodiť sa, a tak vymierať a nemá na nás kto pracovať. Utečencov neprijímame, pretože sa ich bojíme. Ako bezohľadní kolonizátori prijímame z iných krajín iba šikovné ruky a bystré hlavy, zatiaľ čo ich krajiny bez nich upadajú a nedokážu sa sami pozdvihnúť. Prijmi, Pane, našu kajúcnosť a pokorné vyznanie. Očisti nás, keď s ľútosťou priznávame svoju vinu. Dopraj nám znovu povstať a vrátiť sa k tebe, ktorý si Cesta, Pravda, Istota a Múdrost'. Spoliehame sa na tvoju lásku a tvoje milosrdenstvo. Stiahni trestajúcu ruku a zastav lavínu choroby. Obráť nás a my sa vrátíme k tebe. Vezmi naše srdce kamenné a daj nám srdce z mäsa. Vráť nám radosť z tvojej ochrany a bezbožných budeme učiť o tvojich cestách, svedčiť o tvojej láske a hlásať tvoju dobrotu. Daj nám svojho Duča, aby on v nás miloval, keďže my sami nedokážeme nezištne milovať. Daj nám odvahu zomierať sebe a žiť pre teba, nechať sa viesť múdrosťou tvojho slova, aby v nás zvíťazil tvoj život a rástlo tvoje kráľovstvo, kráľovstvo spravodlivosti, lásky a pokoja. Ty jediný si našou nádejou a my pevne veríme, že nás, Bože, nesklameš. Amen.

Mons. Jan Graubner,
olomoucký arcibiskup

Narodeniny Viliama Turčányho Výročie smrti Konštantína Filozofa

Ešte vo februári sme navštívili nášho vzácneho rodáka – básnika, prekladateľa a literárneho vedca Dr. Viliama Turčányho v jeho terajšom domove v Šelpiciach. 24. februára sa dožil požehnaných 92 rokov. Vinšovali sme to, čo sa želá. Pevné zdravie, Božie požehnanie a ochranu Panny Márie, ktorá ho sprevádza a chráni po celý život. V jeho básnickej tvorbe nájdeme viacero básní a vyznaní k úcte Panny Márie. Pán Turčány sa úprimne potešil a tak ako vždy, spomenul si aj na svojich rodákov a farníkov. Nedalo sa nespomenúť solúnskych bratov Konštantína a Metoda – spolupatrónov Európy, ktorí zostavili slovanské písmo a hlaholiku a zvlášť výročie smrti Konštantína Filozofa – 14. február 869. Bratia Cyril a Metod nám priniesli veľký dar. „*Dar gramotnosti a písma, aby sme sa aj my mohli stať národom nie malým, ale veľkým.*“ Ich príchod mal pre slovanský svet hodnotu tak veľkú, ako pre západný svet objavenie Ameriky. Naším predkom priniesli preklad Starého i Nového zákona a keď mali preložené evanjeliá, Konštantín napísal krásnu báseň: Predslov (Proglas) k svätému evanjeliu. A práve Proglas prebásnil náš rodák Viliam Turčány. Zachytil v nej zbožnosť a odkaz solúnskych bratov, pre ktorých je človek bez písma ako duša,

ktorá je prázdna a pustá. Lebo: „*ako môže obdivovať krásu sveta ten, kto je slepý? A ako môže užasnúť nad vôňou kvetu ten, kto nemá nosa?*“ A tohto odkazu sa musíme držať a pokračovať v ňom. Nuž chráňme si hodnoty, chráňme si dedičstvo otcov, chráňme si vieru a nezabúdajme na ľudí, ktorí poslstvo solúnskych bratov odovzdávajú prostredníctvom písma i slova. Pán Turčány, vďaka za Proglas, vďaka za pekné chvíle s Vami.

H.T.

Až 24 krajín zasvätených Najsvätejšiemu Ježišovmu Srdcu!

Na slávnosť Zvestovania Panny Márie bolo 24 krajín zasvätených Najsvätejšiemu Ježišovmu Srdcu a Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Zasvätenie vykonali portugalskí biskupi ako reakciu na pandémiu koronavírusu. Okrem Portugalska to boli: Albánsko, Bolívia, Dominikánska republika, Guatemala, India, Keňa, Kolumbia, Kostarika, Kuba, Maďarsko, Mexiko, Moldavsko, Nikaragua, Panama, Paraguaj, Peru, Poľsko, Rumunsko, Slovensko, Španielsko, Východný Timor a Zimbabwe. V Bazilike Ružencovej Panny Márie vo Fatime kardinál António Marto, biskup Diecézy Leiria-Fatima, predniesol modlitbu zasvätenia: „*Srdce Ježiša Krista, Uzdravovateľa duší a Syna Preblahoslavenej Panny Márie, skrze Srdce tvojej Matky, ktorej je zverená putujúca Cirkev na zemi v Portugalsku a Španielsku, národoch, ktoré boli jej národmi po stáročia, prijmi zasvätenie tvojej Cirkvi. Naším zasvätením tvojmu Najsvätejšiemu Srdcu je Cirkev zverená ochrane Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, formovaná svetlom tvojho veľkonočného tajomstva a tu zjavená trom deťom ako útočisko a cesta vedúca k tvojmu Srdcu. Ružencová Panna Mária z Fatimy, prosíme ťa, buď uzdravením chorých*

a útočiskom Tvojich učeníkov zrodených pri päte kríža tvojej lásky.“ „Bože, stráž svoju Cirkev, inšpiruj vodcov národov, vypočuj chudobných a trpiacich, pozdvihni ponížených a utláčaných, uzdrav chorých a hriešnikov, podopri tých, čo sú zlomení a sklúčení, oslobod' zajatých a väzňov a odvráť od nás pandémie, ktorá nás postihla.“ „Ujmi sa detí, starých a najzraniteľnejších, buď posilou lekárom, sestram, zdravotníkom a dobrovoľníkom, posilni rodiny a znova v nás vzbud' bratstvo a solidaritu, buď svetlom umierajúcim, prijmi

zosnulých vo svojom kráľovstve, odvráť od nás všetko zlo a pandémie, ktorá nás postihla. Povzbudzuj tých, čo sa ti zasvätili a obnov celý svet a celé ľudstvo.“ Akt zasvätenia sledovali desaťtisíce veriacich. Nasledovala aj modlitba ruženca v portugálčine španielčine, angličtine a poľštine. Najprv ohlásili úmysel zasvätenia len portugalskí biskupi. Čoskoro sa pridali španielski biskupi. A portugalskí biskupi potom prijímali žiadosti aj iných biskupských konferencií.

spracoval Peter Škultéty

Farské oznamy

Bohoslužby na jún

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

4. jún – Sviatok Nášho Pána Ježiša Krista, najvyššieho a večného kňaza

18.00 – Suchá

7. jún – Nedeľa Najsvätejšej Trojice

18.00 – Zvončín, v sobotu večer, už z nedele

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

11. jún – Najsv. Kristovo Telo a Krv

18.00 – Košolná, v stredu, už zo slávnosti

17.00 – Zvončín; 18.00 – Suchá

14. jún – 11. nedeľa v cezročnom období

18.00 – Košolná, v sobotu večer, už z nedele

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

19. jún – Najsvätejšie Srdce Ježišovo

17.00 – Zvončín vo štvrtok večer, už zo slávnosti

17.00 – Košolná; 18.00 – Suchá

21. jún – 12. nedeľa v cezročnom období

18.00 – Zvončín, v sobotu večer, už z nedele

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

24. jún – Narodenie Jána Krstiteľa

17.00 – Košolná; 18.00 – Suchá

28. jún – 13. nedeľa v cezročnom období

18.00 – Košolná, v sobotu večer, už z nedele

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

29. jún – Peter a Pavol, apoštoli

18.00 – Košolná, v nedeľu večer, už zo slávnosti

17.00 – Zvončín; 18.00 – Suchá

2. júl – Návšteva Panny Márie

18.00 – Suchá

3. júl – Sv. Tomáš, apoštol

18.00 – Suchá

5. júl – Sv. Cyril a Metod (nedeľa)

18.00 – Zvončín, v sobotu večer, už zo slávnosti

7.30 – Suchá; 9.00 – Košolná; 10:30 – Dolina

adorácia

V Suchej vo štvrtok po sv. omši do cca 19.00, na prvý piatok v mesiaci hodinu pred sv. omšou.

litánie

V Suchej v nedeľu po farskej sv. omši.

odprosujúca pobožnosť

Na slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovo v Suchej na záver sv. omše.

Jún 2020
cezročné obdobie

Po 1	Prebl. Panny Márie, Matky Cirkvi
Ut 2	Marcelín a Peter, mučeníci
St 3	Karol Lwanga a spoločníci, mučeníci
Št 4	Nášho Pána Ježiša Krista, najvyššieho a večného kňaza
Pi 5	Bonifác, biskup, mučeník
So 6	Norbert, biskup
Ne 7	Nedeľa Najsvätejšej Trojice
Po 8	Medard, biskup
Ut 9	Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi
St 10	Bl. Diana, panna
Št 11	Najsv. Kristovo Telo a Krv
Pi 12	Gašpar Bertoni, kňaz
So 13	Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ Cirkvi
Ne 14	11. nedeľa v cezročnom období
Po 15	Vít, mučeník
Ut 16	Neit, mučeník
Št 17	Nikander a Marcián, vojaci, mučeníci
Št 18	Gregor Barbarigo, biskup
Pi 19	Najsvätejšie Srdce Ježišovo
So 20	Nepoškvrnené Srdce Panny Márie
Ne 21	12. nedeľa v cezročnom období
Po 22	Ján Fisher, biskup, a Tomáš Morus, mučeníci
Ut 23	Jozef Cafasso, kňaz
St 24	Narodenie Jána Krstiteľa
Št 25	Viliam, opát
Pi 26	Ján a Pavol, mučeníci
So 27	Cyryl Alexandrijský, biskup, učiteľ Cirkvi
Ne 28	13. nedeľa v cezročnom období
Po 29	Peter a Pavol, apoštoli
Ut 30	Prví sv. mučeníci Cirkvi v Ríme

Nijaké číslo konta ani žiadna protekcia nám neotvorí nebo, to dokáže iba milujúce srdce.

Johannes Leppich

Výročia, pripravované akcie

- 05.06. – Noc kostolov (v Suchej v kostole)
- 24.06. - Narodenie sv. Jána Krstiteľa, slávnosť hlavného patróna našej arcidiecézy a katedrály
- 28.06. – zbierka na dobročinné diela Svätého Otca
- 05.07. - hody v Doline, Návšteva Panny Márie

Máj v našej farnosti

krsty:

- * 4.4.2020 Matteo Pereslenyi, Suchá
- * 20.12.2019 Ema Staráčková, Suchá

sobáše:

- 30.5. Jaroslav Babiš a Viktória Roglová

Úmysly Apoštolátu modlitby na jún 2020

- **Evanjelizačný:** Za všetkých trpiacich, aby našli posilu v Ježišovom Srđci.
- **Úmysel KBS:** Aby rodinné a farské spoločenstvá podporovali kňazské a duchovné povolania.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Peter Škultéty, farár
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok